

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīva 93/13/EEK⁽¹⁾, Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas saistītu prasību gadījumā, it īpaši ar pamatlietu saistīta galvojuma prasījuma gadījumā, nosaka vienotu lietas izskatīšanu vienā un tajā pašā tiesā, kaut gan minētās tiesību normas dēļ piekritība izskatīt galvojuma prasījumu ir tiesai, kas nav tā, kuras teritorijā atrodas patērētāja pastāvīgā uzturēšanās vieta vai viņa domicils, ieskaitot dokumentu izsniegšanai norādīto adresi?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 12. jūnijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana*

(Lieta C-350/17)

(2017/C 330/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Mobit Soc.cons.arl*

Atbildētājs: *Regione Toscana*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 1370/2007⁽¹⁾ 5. panta 2. punkts (konkrētāk, šī punkta b) un d) apakšpunktā paredzētais aizliegums iekšējam pakalpojumu sniedzējam piedalīties konkursos *extra moenia* [ārpus noteiktas iekšējās teritorijas]) ir jāpiemēro arī publiskiem līgumiem, kas ir piešķirti pirms šīs regulas stāšanās spēkā?
- 2) Vai ar “iekšējā pakalpojumu sniedzēja” kvalifikāciju – minētās regulas izpratnē un pēc iespējamās analogijas ar judikatūras atziņām par *in house providing* [pakalpojumu sniegšanu iekšējā teritorijā] jēdzienu – abstraktā veidā ir saistīta publisko tiesību juridiska persona, kurai valsts iestāde tieši ir piešķirusi tiesības sniegt vietējā transporta pakalpojumus, ja pirmā ir tieši saistīta ar otro organizācijas un kontroles ziņā, un tās pamatkapitāls pieder valstij (pilnībā vai procentuālā daļā, šajā gadījumā kopā ar citām valsts iestādēm)?
- 3) Vai gadījumā, ja tiesības sniegt pakalpojumus, kuri ietilpst Regulas (EK) Nr. 1370/2007 piemērošanas jomā, ir piešķirtas tieši, apstākļi, ka pēc piešķiršanas minētā valsts iestāde dibina publisku administratīvu iestādi, kurai ir pilnvaras organizēt minētos pakalpojumus (tomēr atstājot valstij ekskluzīvas pilnvaras piešķirt koncesiju) – t.i., iestādi, kas neveic nekādu “līdzīgu kontroli” pār tieši izraudzīto pakalpojumu sniedzēju – ir apstākļi, kas minēto piešķiršanu var izslēgt no regulas 5. panta 2. punktā paredzētā režīma, vai nē?
- 4) Vai tiešas piešķiršanas sākotnējā termiņa beigas pēc trīsdesmit gadiem, 2039. gada 3. decembrī (termiņa sākums ir Regulas (EK) Nr. 1370/2007 spēkā stāšanās diena), katrā ziņā nozīmē piešķiršanas neatbilstību minētās regulas 5. pantā un 8. panta 3. punktā paredzētiem principiem, vai turpretim pēc šī trīsdesmit gadu termiņa minētā neatbilstība ir jāuzskata par automātiski labotu, jebkura likuma izpratnē, saskaņā ar netiešu samazinājumu “ex lege” (8. panta 3. punkta otrā daļa)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regula (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 1. lpp.).